

ภาคผนวก ก

กฎหมายที่ใช้ในการขออนุญาตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเปิดดำเนินงาน

กฎหมายที่ใช้ในการขออนุญาตกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเปิดดำเนินงาน

2.1 พระราชบัญญัติโรงแรมพุทธศักราช 2478

มีข้อกำหนดดังนี้

1. โรงแรมจะเปิดดำเนินกิจการได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนโดย
ถูกต้อง
 2. คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้น จะต้องระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
และจะเป็นกรณีอย่างไรก็ตามจะต้องมี
 - (1) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม
 - (2) ประเภทโรงแรม
 - (3) ชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก
 - (4) จำนวนห้องให้พักอาศัย
 - (5) ตำบลที่ตั้งโรงแรม
- ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผังและรายการของโรงแรมที่
ประสงค์จะสร้างต่อนายทะเบียน เมื่อ นายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดข้องต่อความ
ประสงค์ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติให้จัดสร้างขึ้นได้ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะโรงแรมเดียว
และสิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม ทุกปี
3. ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของโรงแรม
หรือตามลักษณะของห้องพักตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินห้องละ
หนึ่งร้อยบาท
 4. การเปลี่ยนตัวเจ้าของคนเก่าและคนใหม่จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่นายทะเบียน
ภายในห้าวันนับแต่วันเปลี่ยน พร้อมด้วยชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของคนใหม่ เมื่อเจ้าของต้องการ
จะเลิกดำเนินกิจการโรงแรมให้แจ้งแก่นายทะเบียนทราบล่วงหน้าก่อนห้าวัน
 5. โรงแรมจะต้องมี
 - a. ป้ายบอกชื่อหรือยี่ห้อเป็นภาษาไทยให้เด่นชัดติดไว้หน้าโรงแรม

b. ใบอนุญาตติดไว้ ณ ที่เปิดเผยภายในโรงแรมและให้ใกล้ทางเข้าออกข้างหน้าให้มากที่สุด

c. เลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้อง c]โรงแรมจะต้องมีสมุดซึ่งมีหมายเลขเรียงหน้าติดต่อกันตามลำดับสำหรับจดนามผู้พัก สมุดจดนามผู้พักนี้ก่อนที่จะให้จดนามผู้พักเป็นครั้งแรก เจ้าสำนักจะต้องยื่นต่อนายทะเบียนเพื่อประทับตราและลงลายมือชื่อ และนายทะเบียนต้องเซ็นชื่อย่อกำกับไว้ทุกๆแผ่น

2.2 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

กฎหมายเพื่อควบคุมสถานบริการบางประเภท ได้แก่

1. สถานเต้นรำ รำวง หรือร้องเพลง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาดเนอร์บริการ

2. สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องมืออย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่พักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า

3. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า

4. สถานที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องมืออย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใด เพื่อความบันเทิง

โดยมีข้อกำหนดดังนี้

1) ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

2) ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่

ออกใบอนุญาต

3) ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ย้าย แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

4) ก่อนที่ลูกจ้าง หญิงพาดเนอร์ หญิงบำเรอ ผู้บริการอาบน้ำ นวด หรืออบตัว หรือคนรับใช้ เริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติของแต่ละบุคคลดังกล่าว จำนวนสองชุด เก็บรักษาไว้ ณ สถานบริการนั้นหนึ่งชุด และส่งไปเก็บรักษาไว้ ณ สถานีตำรวจท้องที่หนึ่งชุด บัตรประวัตินั้นอย่างน้อยต้องมีรายการ ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด หมายเลขประจำตัว ภาพถ่ายครึ่งตัวหน้าตรง ขนาด 4 × 6 เซนติเมตร ลายพิมพ์นิ้วมือทั้งสองนิ้ว ชื่อและที่อยู่ของผู้รับรอง

5) ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

6) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ

7) ยอมให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

8) ยอมให้ผู้มีอาการเมาสุราจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างทำการ

9) จำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้าซึ่งมีอาการเมาสุราจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้แล้ว

10) อัตราค่าธรรมเนียม

- ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ฉบับละ 1,000 บาท
- ใบแทนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ฉบับละ 100 บาท
- การต่อใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ครั้งละ 500 บาท

ที่เรียกเก็บ ณ ส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือสถานที่นายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป พร้อมแบบยื่นรายการนำส่งเงินค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

2.3 กฎกระทรวงฉบับที่ 5 (พ.ศ.2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 ได้มีการกำหนดอัตราภาษีป้ายดังนี้

1. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วน ให้คิดอัตรา 3 บาทต่อห้าร้อยตารางเซนติเมตร
2. ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับภาษาต่างประเทศหรือปนกับภาพหรือเครื่องหมายอื่นให้คิดอัตรา 20 บาทต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
3. ป้ายที่ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมีความหมายใดหรือไม่ หรือป้ายที่มีอักษรไทยบางส่วนหรือทั้งหมดอยู่ใต้หรือต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ ให้คิดอัตรา 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร
4. ป้ายตามข้อ 1,2 หรือ 3 เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีอัตราที่ต้องเสียภาษีต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียภาษีป้ายละ 200 บาท

2.7 เทศบัญญัติควบคุมการค้าที่เป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พุทธศักราช พ.ศ.

2486

การประกอบการค้า ที่ต้องมีใบอนุญาตตามเทศบัญญัติและค่าอัตราค่าธรรมเนียม จะกล่าวถึงให้
เข้าใจพอสังเขปดังนี้

ใบอนุญาตจำหน่ายอาหาร

พื้นที่ไม่เกิน 25 ตร.ม.

อัตราค่าธรรมเนียม

พื้นที่ไม่เกิน 50 ตร.ม.

200 บาท : ปี

พื้นที่ไม่เกิน 100 ตร.ม.

400 บาท : ปี

พื้นที่ไม่เกิน 200 ตร.ม.

600 บาท : ปี

พื้นที่ไม่เกิน 400 ตร.ม.

800 บาท : ปี

พื้นที่เกิน 400 ตร.ม.

1,000 บาท : ปี

2,000 บาท : ปี

ขยะมูลฝอย

อัตราค่าธรรมเนียม

ถ้ามีขยะ 80 ลิตร ไม่เกิน 100 ลิตร

100 บาท : ปี

ถ้ามีขยะ 100 ลิตร ไม่เกิน 200 ลิตร

200 บาท : ปี

เกิน 200 ลิตร ไม่เกิน 400 ลิตร 400 บาท : ปี

เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเกิดจากความพยายามของหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในการลดผลกระทบต่องreenhouse gases ที่นับวันมีแต่จะเล็ดลอดออกมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อความเสียหายอันไม่อาจประเมินได้ที่เกิดขึ้นกับระบบนิเวศทั้งทางบกและทางทะเล ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไปกำลังลดน้อยลง ขาดแคลน หรือเสื่อมโทรมจนไม่อาจฟื้นฟูได้เนื่องจากการใช้มากเกินไป

การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวขนาดเล็กแบ่งออกได้สี่แนวทาง

1. การวางแผนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมว่าด้วยนโยบาย การจัดการ การออกแบบภูมิทัศน์และอาคาร
2. การอนุรักษ์น้ำและพลังงาน การลดการใช้สารเคมี
3. การจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสีย
4. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

N.1 การวางแผนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมว่าด้วยนโยบาย การจัดการการออกแบบภูมิทัศน์และอาคาร

สถานประกอบการมีนโยบายที่จะลดผลกระทบต่องreenhouse gases ให้น้อยที่สุด สิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมต่างๆ กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น เน้นการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นที่สร้างทดแทนใหม่ได้

N.1.1. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม การออกแบบและการจัดการ

ก้าวแรกในการการกำหนดนโยบายการจัดการสิ่งแวดล้อมก็คือ การมีเจตนารมณ์ที่ชัดเจน ฝ่ายบริหารควรกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้าใจง่าย ไม่ใช่เพียงแค่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้เท่านั้นแต่ต้องประกาศให้พนักงานทราบและปลูกจิตสำนึกให้แขกที่มาใช้บริการด้วย เมื่อเจตนารมณ์ชัดเจนแล้ว ก็จำเป็นต้องหาหนทางนำไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมต่อไป

- แสดงเป้าหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของคุณให้ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจได้ง่ายผ่านทางแผ่นพับเว็บไซต์ หน้าเมนูอาหารหรือในล็อบบี้

- แปลงนโยบายที่เป็นนามธรรมให้กลายเป็นข้อปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมซึ่งทุกฝ่ายสามารถเข้าใจได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพนักงานซึ่งต้องรับนโยบายไปปฏิบัติ

- ควรตรวจวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น หากคุณมีนโยบายลดการใช้น้ำคุณก็ต้องเก็บสถิติของการใช้น้ำรายเดือนเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

สนับสนุนผู้ร่วมธุรกิจ เช่น ร้านค้าในสถานประกอบการหรือซัพพลายเออร์ให้ปฏิบัติตามนโยบายสิ่งแวดล้อม ชักชวนให้ร้านค้าขายผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และห้ามจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพืชหรือสัตว์ที่ใกล้จะสูญพันธุ์

N.1.2 ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการก่อสร้างสถานประกอบการ ผลกระทบด้านภูมิทัศน์ การพยายามทำให้สิ่งก่อสร้างกลมกลืนไปกับสิ่งแวดล้อม และการดัดแปลงสภาพแวดล้อมเดิม เมื่อต้องออกแบบภูมิทัศน์และเลือกวัสดุก่อสร้าง คุณควรพยายามลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ การออกแบบอาคารและการพยายามทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมต่างๆ กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมช่วยสะท้อนเจตนารมณ์และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เห็นได้ชัดที่สุด

- ควรพิจารณาเรื่องกฎหมายเป็นสิ่งแรก ตรวจสอบให้แน่ชัดว่าที่ดินของคุณได้มาอย่างถูกกฎหมาย เช่น มีหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ชัดเจน การละเมิดกฎหมายที่พบบ่อยในธุรกิจท่องเที่ยวคือสร้าง สถานประกอบการรุกล้ำเขตอุทยานแห่งชาติหรือเขตคุ้มครอง นอกจากนี้ ควรให้ห่างจากแหล่งน้ำ ไม่จำเป็นต้องเอาใจแซกโดยการสร้างสถานประกอบการของคุณให้ติดริมหาดหรือยื่นลงไปแม่น้ำเพราะเป็นไปได้มาก ที่จะเกิดผลเสียกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจของคุณในที่สุด

- อัตราส่วนของบริเวณที่ตั้งสิ่งปลูกสร้างเมื่อเทียบกับพื้นที่รอบๆ ไม่ควรสูงมาก เหลือพื้นที่ไว้ให้มากสำหรับการเกษตรหรือปล่อยให้พื้นที่สีเขียว

- พยายามไม่ให้สิ่งปลูกสร้างมองเห็นได้จากภายนอก อย่าสร้างอาคารที่มีโครงสร้างไม่กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม เช่น ความสูงของอาคารไม่ควรเกินยอดไม้และควรยึดหลักสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

- พยายามคงสภาพแวดล้อมเดิมไว้ให้มากที่สุด เช่น หลีกเลี่ยงการตัดต้นไม้หรือย้ายก้อนหินขนาดใหญ่ ควรจะรวมเอาสิ่งเหล่านี้มาเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งปลูกสร้างหากทำได้

- การออกแบบที่ดียังช่วยลดรายจ่ายที่เกิดจากการใช้พลังงานได้ด้วย ควรวางแผนการใช้พื้นที่แต่ละพื้นที่ให้เหมาะสมเพื่อเป็นการประหยัดพลังงาน
- ในการออกแบบอาคาร ควรศึกษาทิศทางของแสงแดดและลมในแต่ละวันและในแต่ละฤดูกาลให้ละเอียดเพื่อจะได้กำหนดพื้นที่การใช้สอยได้อย่างเหมาะสม(ห้องนอน ล็อบบี้ ครีว ฯลฯ)
- ใช้ประโยชน์จากการระบายอากาศที่ดีและแสงธรรมชาติเพื่อลดการใช้พลังงาน เช่น ใช้กระแสนลมธรรมชาติและแสงอาทิตย์ทดแทนการใช้เครื่องปรับอากาศและหลอดไฟฟ้า
- สร้างร่มเงาให้หลังคา ผนังอาคารและหน้าต่างเพื่อลดการรับและสะสมความร้อน ประยุกต์ใช้ต้นไม้ ระเบียงและซุ้มไม้เลื้อยเพื่อสร้างความร่มเย็นและความงาม การมุงหลังคาด้วยจากก็ช่วยได้เช่นกัน
- หลังคาแบบซ้อนสองชั้นและมีช่องว่างสามารถระบายความร้อนให้กับตัวอาคารได้เป็นอย่างดี หลังคาสีอ่อนทำให้อาคารเย็นกว่าหลังคาสีเข้ม
- ปรับแต่งพื้นที่รอบๆ อาคารให้ช่วยลดความร้อน ตัวอย่างเช่น ปลูกต้นไม้และหญ้าแทนที่จะสร้างทางเดินคอนกรีตซึ่งกักความร้อน การมีแหล่งน้ำใกล้ๆ ก็ช่วยได้เนื่องจากการระเหยของน้ำช่วยลดอุณหภูมิ
- สำหรับบริเวณที่ต้องการแสงสว่าง ตัดแต่งกิ่งไม้ที่บังแสงออกบ้าง ทาสีสว่างๆ บนระเบียงเพื่อจะได้สะท้อนแสงดีขึ้น และแทรกแผ่นโปร่งใสบนเพดานเพื่อให้แสงจากภายนอกส่องเข้ามาได้

N.1.3 วัสดุก่อสร้าง

ผู้ประกอบการหลายรายคิดว่าการใช้วัสดุก่อสร้างจากธรรมชาติ เช่น ไม้และปะการัง คือการกระทำที่ “เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” อันเป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องเสมอไป ตัวอย่างเช่น ไม้ อาจจะเป็นวัสดุก่อสร้างที่ให้ความรู้สึก “เป็นธรรมชาติ” แต่มันอาจเป็นการ “ทำลายธรรมชาติ” หากไม้เหล่านั้นเป็นไม้หายากโดยทั่วไปแล้ว ในการก่อสร้างอาคารที่จัดว่าเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เราควร

- เลือกใช้วัสดุที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น : วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นนั้นตรวจสอบได้ง่ายกว่าสามารถปลูกทดแทนได้หรือไม่ ทั้งยังช่วยลดพลังงานในการขนส่ง ตัวอย่างเช่น ในภาคเหนือของประเทศไทย “ตองติ้ง” (*Dipterocarpus tuberculatus* Roxb.) นั้นหาได้ง่ายและเหมาะกับการ

ใช้มุงหลังคา ส่วนต้นมะพร้าวและใบจากนั้นจัดเป็นวัสดุที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ การใช้วัสดุท้องถิ่นยังเป็นการเพิ่มสีสันเฉพาะตัวของแต่ละท้องถิ่นให้กับสถานประกอบการ ลดค่าใช้จ่ายและเสริมสร้างเศรษฐกิจในท้องถิ่น

- ใช้วัสดุรีไซเคิล (หรือจะให้ดียิ่งขึ้นควรนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่): แหล่งไม้เก่าที่นำมากลับมาใช้ซึ่งเป็นที่ยอมรับและหาได้ไม่ยากได้แก่ ไม้จากบ้านเก่าที่รื้อแล้ว ไม้หมอนรางรถไฟ และเศษไม้ที่ทะเลพัดมาในช่วงหน้ามรสุม

- วัสดุนั้นสามารถปลูกทดแทนได้ใหม่และไม่หมดไปโดยง่าย: วัสดุนั้นอาจจะมาจากสวนหรือจากป่าที่ไม่ผิดกฎหมาย ไม้จากต้นไม้ที่พบเห็นได้ทั่วไป เช่น ต้นมะพร้าวและไม้ไผ่ ต้นผลไม้ เช่น ขนุน ทุเรียน หรือมะม่วง หรืออาจได้จากพันธุ์ไม้ที่ปลูกทั่วไปในท้องถิ่น

- หลีกเลี่ยงการใช้ไม้หายาก เช่น ไม้สัก นอกจากนี้จะแน่ใจว่าไม้นั้นมาจากสวนที่ได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการ ไม่ควรใช้ไม้จากป่าดงดิบซึ่งอาจจะตัดมาอย่างผิดกฎหมาย ควรซื้อไม้ที่มาจากแหล่งซึ่งได้รับการรับรองจากคณะกรรมการกำกับดูแลป่าไม้ (FSC: Forest Stewardship Council)

N.2. การอนุรักษ์น้ำและพลังงาน การลดการใช้สารเคมี

N.2.1 ขั้นตอนลดการใช้น้ำและลดการพึ่งพาน้ำบาดาลและน้ำประปา

น้ำเป็นสิ่งที่หาได้ยากขึ้นเรื่อยๆ ในหน้าแล้งของเมืองไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเกาะต่างๆ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน นักท่องเที่ยวทุกคนจะสังเกตได้ว่าน้ำที่ไหลจากฝักบัวมีสีออกน้ำตาล รสกร่อยและส่งกลิ่น ซึ่งก็เป็นเพราะว่าปริมาณน้ำบาดาลนั้นมีจำกัดแต่จำนวนผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวกลับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น ทรัพยากรน้ำจึงมีแต่จะร่อยหรอเนื่องจากการใช้น้ำอย่างไม่จำกัดโดยภาคการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมอื่นๆ ชุมชนท้องถิ่นได้รับความเดือดร้อนจากสถานการณ์นี้ อย่างไรก็ดี ยังมีวิธีง่ายๆ และประหยัดเพื่อลดการใช้น้ำบาดาล เช่น การใช้น้ำฝน

ขั้นตอนลดการใช้น้ำและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- สถานประกอบการควรมีนโยบายลดการใช้น้ำอย่างชัดเจน อธิบายให้พนักงานเข้าใจและให้แขกตระหนัก

- ประเมินสถิติการใช้น้ำ ดูแลอุปกรณ์และปรับให้เป็นไปตามเกณฑ์ค่าใช้จ่ายที่ตั้งไว้ในแต่ละเดือน(รวมทั้งค่าไฟจากเครื่องสูบน้ำ)
- ตรวจสอบท่อน้ำและอุปกรณ์อื่นเป็นประจำว่าไม่มีจุดใดรั่วซึม หากพบให้รีบซ่อมแซมทันที ติดตั้งระบบเก็บกักน้ำฝน
- นำน้ำกลับมาใช้ใหม่ เช่น น้ำจากการซักผ้าหรือล้างจานนำมาใช้รดน้ำต้นไม้ได้ หรือน้ำที่เปลี่ยนจากสระว่ายน้ำนำมาใช้ทำความสะอาดพื้นได้ (ในกรณีที่น้ำในสระไม่ได้ผสมคลอรีนมากไป)

การดูแลสวน

- หากสถานประกอบการอยู่ในพื้นที่แห้งแล้ง พืชที่ปลูกก็ควรเหมาะสมกับสภาพอากาศและทนการขาดน้ำได้ดี เลี่ยงการปลูกพืชที่ต้องการน้ำมาก สำหรับไม้ดอกที่เหมาะสมกับภูมิอากาศของไทยได้แก่ ลีลาวดี มะลิ จำปี เป็นต้น
- ปลูกต้นไม้สร้างร่มเงาให้มากขึ้น อย่าปล่อยให้พื้นที่สนามหญ้าโล่งๆ เพราะหญ้าจะแห้งง่ายคลุมผิวหน้าสนามหญ้าด้วยการโรยพีทมอส(peat moss) เศษไม้ หรือฟางเพื่อช่วยป้องกันการระเหยของไอน้ำจากดิน
- ลดความถี่ ระยะเวลาและปริมาณน้ำที่ใช้รดน้ำต้นไม้รดน้ำต้นไม้ในช่วงเวลาที่ไม่ร้อนเกินไป เช่น ช่วงเช้าหรือบ่ายแก่ๆ

ห้องพักและห้องน้ำ:

- ติดตั้งอุปกรณ์ลดอัตราการไหลของน้ำที่ก๊อกทุกตัว
- ติดตั้งชักโครกประหยัดน้ำที่มีสองระบบในตัว หากใช้ชักโครกแบบธรรมดาให้นำขวดที่มีน้ำบรรจุอยู่ใส่ไว้ในแท็งก์ชักโครกเพื่อลดปริมาณน้ำที่ใช้ในการกดชักโครกแต่ละครั้ง
- ติดตั้งโถปัสสาวะในห้องน้ำชาย อุปกรณ์นี้ประหยัดน้ำกว่าชักโครก
- ติดป้ายเตือนให้แขกใช้น้ำอย่างประหยัดและอย่าเปิดก๊อกทิ้งไว้เมื่อไม่ได้ใช้งาน

แผนกซักรีด

- ไม่ควรเปลี่ยนผ้าเช็ดตัวและผ้าปูที่นอนทุกวันเว้นแต่จะสกปรก ติดป้ายในห้องให้แขกแขวนผ้าเช็ดตัวไว้ที่ราวหากไม่ต้องการให้เปลี่ยนผืนใหม่
- บรรจุผ้าให้เต็มความจุเครื่องซักผ้าเพื่อไม่ให้สิ้นเปลืองน้ำและพลังงาน

- การซักผ้าด้วยน้ำเย็นเป็นการประหยัดพลังงานที่สุด เลือกอุณหภูมิต่ำที่สุดที่ทำให้ผ้าสะอาดได้เครื่องซักผ้าฝาหน้าใช้น้ำน้อยกว่าและถนนผ้ามากกว่าเครื่องซักผ้าแบบฝาดบน

ห้องครัว

- ล้างจานโดยใช้ถังหรือกะละมัง อย่าใช้วิธีเปิดก๊อกให้น้ำไหลผ่านตลอดเวลา
โกยเศษอาหารออกจากจานแทนที่จะใช้น้ำชะออก

- ถ้าใช้เครื่องล้างจาน บรรจุน้ำให้เต็มความจุเครื่อง
เมื่อจัดกิจกรรมนอกสถานที่

- ควรทำสัญลักษณ์ที่ภาชนะ (จาน ถ้วย เป็นต้น) สำหรับแขกแต่ละคนจะให้แขก
ใช้ภาชนะนั้นไปตลอดวันโดยไม่ต้องล้างทำความสะอาดหลายๆ ครั้ง

N2.2 ขั้นตอนลดการใช้พลังและใช้พลังงานทดแทน

ประเทศไทยต้องนำเข้าพลังงานส่วนมากจากโรงไฟฟ้าของประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจาก
ประเทศกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว ความต้องการพลังงานก็สูงตามไปด้วยทำให้เมืองไทยต้อง
พึ่งพากระแสไฟฟ้าจากประเทศอื่นมากขึ้น รัฐบาลได้เริ่มวาง มาตรการให้ทางภาครัฐและเอกชน
ลดการใช้พลังงานทั่วประเทศ

- บนเกาะหลายเกาะที่ไม่มีไฟฟ้าจำเป็นต้องใช้กระแสไฟฟ้าจากเครื่องปั่นไฟซึ่งไม่
มีนักท่องเที่ยวคนใดชอบใจ เครื่องปั่นไฟเหล่านี้ทั้งเสียงดัง ทั้งก่อมลภาวะ ค่าใช้จ่ายสำหรับ
เชื้อเพลิงก็นับวันแต่จะแพงขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ประกอบการต้องสั่งซื้อน้ำมันจากฝั่ง ดังนั้น
การลดการใช้พลังงานจึงเป็นทั้งการลดค่าใช้จ่ายและทำให้นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศพึงพอใจมากขึ้น

ขั้นตอนลดการใช้พลังงาน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง และมลภาวะ

- สถานประกอบการควรมีนโยบายลดการใช้น้ำอย่างชัดเจน อธิบายให้พนักงาน
เข้าใจและติดประกาศให้แขกตระหนัก

- ตรวจตราติดตามอัตราการใช้พลังงานตามจุดต่างๆ ในบริเวณสถานประกอบการ
(ครัว ห้องพัก ยานพาหนะ ฯลฯ) ตั้งเป้าหมายว่าจะลดการใช้พลังงานในสถานที่แต่ละแห่งให้ได้
เท่าไร หากเป็นไปตามเป้าหมาย ควรให้รางวัลตอบแทนแก่พนักงานที่ดูแลสถานที่นั้นๆ

- ขอให้พนักงานช่วยปิดไฟและอุปกรณ์ไฟฟ้าเมื่อไม่ใช้งาน

- ติดป้ายเตือนแขกให้ปิดไฟและอุปกรณ์ไฟฟ้าเมื่อไม่ใช้งานและใช้ไฟอย่างประหยัดเช่น ชักชวนให้แขกใช้บันไดแทนการใช้ลิฟต์โดยชี้ให้เห็นข้อดีว่าเป็นการออกกำลังการในตัว

- ติดตั้งสวิสไฟแบบรวมในห้องพักหรือสวิสไฟที่ทำงานเมื่อเสียบกุญแจห้อง หากไม่สามารถติดตั้งได้ ให้ติดตั้ง สวิตช์ไว้นอกห้อง เพื่อที่พนักงานจะได้ปิดไฟหรือเครื่องปรับอากาศได้ในกรณีที่แขกลืม

- ในช่วงนอกฤดูท่องเที่ยว พยายามรวมกลุ่มแขกไว้ในบริเวณเดียวกันและปิดบริการพื้นที่ที่ไม่ได้ใช้

- สนับสนุนกิจกรรมที่ไม่ต้องอาศัยพาหนะที่ใช้ น้ำมัน แทนที่จะพึ่งพาเครื่องยนต์ ลองเปลี่ยนมาทำกิจกรรมที่ทำหายกว่า ดีต่อสุขภาพ และไม่ส่งเสียงดังรบกวน เช่น เดินป่า ปั่นจักรยาน ว่ายน้ำ รือคายัก สน็อกเกิล เป็นต้น

- ใช้พลังงานแสงอาทิตย์หรือแหล่งพลังงานทดแทนอื่น เช่น กังหันลม ไบโอดีเซล

- เมื่อจะซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า (เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า ฯลฯ) ควรตรวจสอบปริมาณไฟฟ้าที่ใช้และเลือกที่ประหยัดไฟ ราคาอาจจะแพงกว่าแต่เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว

N.2.3 ขั้นตอนลดการใช้สารเคมีอันตรายหรือใช้อย่างปลอดภัย

- พยายามเลี่ยงการใช้สารเคมีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

- ตรวจสอบปริมาณผงซักฟอกที่ใช้ในครัว แผนกซักรีด ห้องน้ำและการทำความสะอาด สะอาดพื้นพยายามใช้ให้น้อยลงกว่าเดิมและตรวจสอบว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อให้เกิดผลเสียกับการบำบัดน้ำทิ้ง

- ทุกครั้งที่ซื้อผลิตภัณฑ์ ผงซักฟอก น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือน้ำยาทำความสะอาด เลือกชนิดที่มีสารพิษน้อยที่สุด ตรวจสอบรายชื่อผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ที่เครือข่ายการจัดซื้อจัดจ้างสีเขียวแห่งประเทศไทย (www.tei.or.th/thaigpn/productlist.htm)

- อบรมพนักงานให้ใช้สารเคมีอย่างระมัดระวัง เช่น สวมถุงมือและหน้ากาก อาบน้ำทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้าหลังจากทำงานกับสารเคมี เป็นต้น

- เก็บสารเคมีในที่ที่อุณหภูมิและความชื้นต่ำ ติดฉลากบอกชื่อสารเคมีให้ถูกต้องชัดเจน

- ทุกครั้งที่ออกไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ อย่าใช้น้ำยาล้างจานหรือสบู่หากจะเทน้ำล้างจานลงสู่พื้นดินหรือแหล่งน้ำโดยตรง
- ตรวจสอบปริมาณคลอรีนที่ใช้ในสระว่ายน้ำและพยายามใช้ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ หรือพยายามฆ่าเชื้อด้วยวิธีอื่น เช่นระบบบำบัดด้วยเกลือ
- ลดการใช้สารเคมีกำจัดแมลงและวัชพืช
- จัดตารางการฉีดพ่นยากำจัดแมลงให้กระทบกับผู้คนให้น้อยที่สุด
- ใช้วิธีการกำจัดแมลงที่เป็นมิตรกับระบบนิเวศ เช่น การใส่หรือใช้วิธีแบบชีวภาพ
- มีอาหารออร์แกนิกไว้บริการและสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์

N.3. การจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสีย

N.3.1. ขั้นตอนลดการสร้างขยะและการใช้ผลิตภัณฑ์รีไซเคิล

คนจำนวนไม่น้อยคิดว่าการจัดการขยะที่ถูกต้องคือการส่งขยะไปรีไซเคิล อย่างไรก็ตาม กระบวนการรีไซเคิลมีค่าใช้จ่ายสูง ทั้งต้องเปลี่ยนค่าขนส่งขยะไปเป็นระยะทางไกลซึ่งไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงเป็นการดีกว่าที่จะลดการสร้างขยะตั้งแต่แรก การจัดการขยะที่ดีสามารถลดได้ทั้งปริมาณขยะและประหยัดการใช้วัตถุดิบ พลังงาน ทรัพยากรและเงิน ขั้นตอนในการลดการสร้างขยะ ได้แก่

- ลดการใช้บรรจุภัณฑ์หรือหีบห่อที่มากเกินไปจนความจำเป็น (และการชักชวนให้ซัพพลายเออร์ทำเช่นกัน)
- เลี่ยงการใช้บรรจุภัณฑ์พลาสติก สำหรับนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศการท่องเที่ยวแบบดั้งเดิม เช่น ห่อด้วยใบตอง ช่วยเพิ่มความเป็นธรรมชาติให้กับกรปิกนิกอย่างดียิ่ง
- เตรียมถุงซื้อปิ้งที่ทำจากผ้าไว้ให้แขกใช้ สำหรับถุงใส่เสื้อผ้าส่งซัก เปลี่ยนมาใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก เมื่อส่งผ้าคืนก็ไม่จำเป็นต้องห่อพลาสติกมายกเว้นแต่แขกจะเรียกร้อง
- ใช้ขวดแก้วแทนขวดพลาสติก
- เลี่ยงการใช้ภาชนะพลาสติกที่ใช้ครั้งเดียวทิ้ง เลือกใช้ภาชนะบรรจุที่คงทน เช่น ทัปเปอร์แวร์
- บรรจุสบู่เหลวและของใช้อื่นๆ ในภาชนะที่เดิมใหม่ได้ เช่น กระปุกดินเผาเล็กๆ ซึ่งนอกจากจะดูสวยงามแล้วยังช่วยลดปริมาณขยะอีกด้วย

- แนะนำให้แขกเติมน้ำจากแกลลอนหรือตู้กดน้ำซึ่งมีน้ำแร่บรรจุไว้ แขกจะได้ไม่ต้องซื้อน้ำขวดใหม่และทำให้เกิดขยะ หากจำเป็นก็ต้องเก็บค่าบริการเติมน้ำดื่มในราคาที่เหมาะสมแต่ก็ต้องถูกกว่าซื้อน้ำขวดใหม่ อธิบายให้เข้าใจว่าน้ำที่ใช้เดิมนั้นสะอาดปลอดภัยทั้งยังเป็นน้ำแร่ด้วย และเราจำเป็นต้องใช้บริการดังกล่าวเพื่อช่วยลดปริมาณขยะและรักษาสิ่งแวดล้อม ขวดน้ำที่นำกลับมาใช้ใหม่ไม่ควรถูกแสงแดดเพราะจะทำให้ขวดเสื่อมสภาพ

ในร้านอาหาร

- เลี่ยงการใช้เครื่องปรุงแบบซองหรือใช้ครั้งเดียวทิ้ง (สำหรับน้ำตาล เนย แยม เกลือ พริกไทย ฯลฯ) ทั้งในร้านอาหารและการทำกิจกรรมนอกสถานที่ ควรใช้ภาชนะบรรจุขนาดเหมาะสม
- ใช้หลอดดูดน้ำให้น้อยลง ควรจัดให้เฉพาะแขกที่ต้องการและไม่ควรใช้เครื่องแจกหลอด
- เลี่ยงการใช้แผ่นกระดาษรองแก้ว เปลี่ยนมาใช้แบบที่ใช้ซ้ำได้

อาหาร

- ลดเศษอาหารด้วยการเตรียมปริมาณอาหารให้เหมาะสม
- อาหารปราศจากไขมันและน้ำมันดีต่อสุขภาพและช่วยลดปริมาณเศษอาหารที่กำจัดยาก
- ใช้ผ้ากวาดและซับมันออกจากจานก่อนจะล้างหากว่าน้ำล้างจานของคุณจะไปสู่ระบบที่ไม่มีการบำบัด อย่าเทเศษอาหารลงท่อน้ำหรือชักโครก
- ในการห่ออาหารมื้อกลางวันเพื่อไปทำกิจกรรมข้างนอก ควรใช้ภาชนะบรรจุที่เอากลับมาใช้ใหม่ได้ อย่าใช้พลาสติกหรือกล่องโฟม ซึ่งเป็นการช่วยรักษาความสะอาดของสถานที่ที่ไปเยือนด้วย
- นำของใช้ในครัวเรือนกลับมาใช้ใหม่ เช่น เอาเสื้อผ้าเก่าหรือใช้กระดาษที่ใช้แล้วหนึ่งหน้ามาเป็นกระดาษร่างเอกสารหรือใบเสร็จรับเงิน บรรจุภัณฑ์พลาสติกสามารถนำมาใช้ใหม่ได้หลายวิธี เช่น ขวดน้ำอัดลมเอามาใช้เป็นขวดน้ำเปล่าได้
- ขยะบางชนิดอาจยังมีประโยชน์อยู่ เช่น เศษอาหารใช้ทำปุ๋ยหมัก ขวดพลาสติก ลังกระดาษ ขวดแก้ว กระป๋องสามารถขายให้คนมารับซื้อหรือส่งโรงงานรีไซเคิลได้

คุณอาจมอบเงินที่ได้จากการขายของรีไควเคลให้กับพนักงานเพื่อเป็นการกระตุ้นให้พนักงานดูแลของเหล่านี้ให้ดีขึ้น

- ควรใช้มาตรการเหล่านี้กับพนักงานด้วย ทุกครั้งที่พนักงานออกไปซื้อของ ควรให้พนักงานเอาถุงผ้าไปเองเพื่อจะได้ไม่ต้องขอถุงพลาสติกจากผู้ขาย

- ซื้อของแบบขายส่งหรือยกถังเพื่อลดปริมาณขยะจากหีบห่อ เช่น แทนที่จะซื้อน้ำจิ้มขวดเล็กห้าขวดก็ซื้อขวดแกลลอนขวดเดียว

N.3.2. ขั้นตอนการกำจัดน้ำเสียอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- แยกประเภทของเสีย เช่น น้ำเสียจากการล้างผักสามารถนำมาใช้ถูพื้นได้
- ติดตั้งเครื่องกรองไขมันในอ่างน้ำ ติดตั้งถังดักจับไขมันในครัว อาจต้องสูบออกบ้างตามเวลาที่เหมาะสม

- อย่าเทน้ำมันใช้แล้วลงในท่อหรือชักโครก ควรเก็บรวบรวมไว้ในภาชนะที่เหมาะสมซึ่งอาจจะนำไปขายต่อหรือใช้ทำไบโอดีเซลได้

N.3.3. ขั้นตอนการกำจัดขยะอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- แยกขยะ เช่น ขยะอินทรีย์ควรนำไปทำปุ๋ยหรือเลี้ยงสัตว์ ขยะที่รีไซเคิลได้ควรส่งไปรีไซเคิล

- ถึงขยะควรมีฝาปิดให้เรียบร้อยเพื่อป้องกันสัตว์คุ้ยเขี่ยหรือทำหกรกระจาย

- ถ้าสถานประกอบการของคุณอยู่บนเกาะที่ไม่มีระบบการจัดการขยะที่เหมาะสม ส่งขยะของคุณกลับมากำจัดบนฝั่ง หรือจะให้ดียิ่งขึ้น พยายามผลักดันให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นร่วมมือกันสร้างระบบจัดการขยะขึ้น

N.4 การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

N.4.1. การกระตุ้นจิตสำนึก ฝึกอบรมและชักชวนให้พนักงานมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

- เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ประกอบการจะต้องชี้แจงให้พนักงานฟังว่าเหตุใดต้องมีมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้พนักงานเข้าใจและนำไปปฏิบัติ ซึ่งอาจกลายเป็นนิสัยที่ส่งต่อไปถึงคนรอบข้างด้วย เช่น สมาชิกในครอบครัวพนักงาน เน้นย้ำและอธิบายเรื่องนี้ในที่ประชุม หรือในการชุมนุมต่างๆ ส่วนมากพนักงานมักมาจากชุมชนในพื้นที่ ดังนั้นจึงควรจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมกับคนในพื้นที่ควบคู่ไปด้วยโดยเน้นกลุ่มเยาวชน ที่รับแนวคิดใหม่ๆ ได้รวดเร็วกว่า

- อธิบายให้พนักงานเห็นว่ามาตรการเรื่องสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการจะดึงดูดใจได้มากขึ้นเนื่องจากสถานประกอบการจะดูสวยงามสะอาดตา ให้รางวัลพิเศษกับพนักงานที่ตั้งใจนโยบายเรื่องสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

- ติดกระดานข่าวบริเวณที่พักผ่อนของพนักงานและคอยตัดข่าว บทความที่น่าสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาติดประกาศให้อ่านโดยทั่วกัน

- ร่วมมือกับองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรระดับท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมแก่พนักงาน

N.4.2. การกระตุ้นจิตสำนึก ให้ข้อมูลและชักชวนให้แขกมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

การให้ข้อมูลและความรู้เรื่องนโยบายสิ่งแวดล้อมแก่แขกตลอดจนการให้แนวทางปฏิบัติ และเกร็ดความรู้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตามสถานประกอบการควรปฏิบัติตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมที่ได้ประกาศออกไปมิฉะนั้นภาพลักษณ์ของสถานประกอบการอาจเสียหายได้ การให้คำแนะนำกับแขกจะช่วยให้พวกเขาเต็มใจจะให้ความร่วมมือในการจัดการสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น

- ติดประกาศขอความร่วมมือให้แขกใช้น้ำและไฟอย่างประหยัด เช่น ให้ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าเมื่อออกจากห้องพัก

- ขอให้แขกช่วยกันแจ้งให้พนักงานทราบเมื่อพบการรั่วซึมของอุปกรณ์ใช้น้ำ เช่น โถส้วม อ่างล้างมือ ก๊อก ฯลฯ

- แจกสนับสนุนแขกให้เข้าร่วมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น การตรวจแนวปะการัง การทำความสะอาดชายหาดและปะการัง การร่วมบริจาคเงินให้กับโครงการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

N.4.3. การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในโครงการด้านสิ่งแวดล้อมกับชุมชน กลุ่มธุรกิจหรือองค์กรด้านสิ่งแวดล้อม

ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวหลายรายในเมืองไทยตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อธุรกิจของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นแนวปะการัง สัตว์น้ำ นก ใต้อหรือสัตว์ป่า พวกเขาร่วมมือกันและพยายามชักชวนผู้ประกอบการรายอื่นๆ สมาชิกในชุมชนท้องถิ่นหรือนักท่องเที่ยวให้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการของพวกเขา ความพยายามเหล่านี้ต้องการการสนับสนุนและการกระตุ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นจากทางภาครัฐ นักท่องเที่ยว และจากธุรกิจอื่นๆรวมทั้งความร่วมมือจากชุมชนด้วย

- ค้นหาองค์กรที่ทำงานด้านสิ่งแวดล้อมที่น่าเชื่อถือในท้องถิ่นของคุณไม่ว่าจะเป็นองค์กรระดับท้องถิ่น ระดับชาติหรือนานาชาติ เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายที่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ชักชวนให้สถานประกอบการอื่นทำเช่นเดียวกันเพื่อขยายความร่วมมือ

- เข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์หรือกิจกรรมปลูกจิตสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณสามารถมีส่วนร่วมได้หลายทาง ไม่ว่าจะเป็นการลงมือปฏิบัติ สนับสนุนด้านการเงิน ให้ยืมสถานที่ในการจัดงานสนับสนุนที่พักและอาหารให้กับอาสาสมัคร แลกเปลี่ยนความรู้ความเชี่ยวชาญ

- จัดช่องทางให้แขกได้ร่วมสนับสนุนการทำงานขององค์กรสร้างสรรค์สังคม เช่น ตั้งกล่องรับบริจาคหรือแจ้งให้แขกทราบเกี่ยวกับกิจกรรมอาสาต่างๆ